

Szerkesztői iroda:

Nagyenyeden

A KIADÓHIVATALBAN

hová

lap szellemi részét illető

közlemények küldendők

Kiadóhivatal:

Wokál János könyvkereskedése

hová

az előfizetések és hirdetések

bérmentesen küldendők.

Kéziratok nem adóznak vissza.

KÖZÉRDEK.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:

helyben házhoz hordva vagy

vidékre postán küldve

egész évre 4 frt.

fél évre 2 frt.

negyed évre 1 frt.

Hirdetmények díja:

3 hasábos petit sorért, vagy

ennek helyéért 5 kr.

Bélyegdíjért külön 30 kr.

Nyilttér sora 15 kr.

A nagy napok emlékezete.

A világ nagy tengelye tovább forog... Az évek gyors egymásutánal enyésznek el a mult ködében s mi egyre távolabb esünk attól a ragyogó képtől, mely lelkünkbe dobta gyújtó varázsát, évszázadokon keresztül dédelgetett ábrándjainkat megvalósítá, vérrel megszentelt jogainkat visszaadta s nevünket tisztelttette a művelt világ előtt!

Az a két év, melyet 1848 és 1849 számokkal jegyzett be örökszép könyvébe a történelem muzsája, a magyar nép szívében kitörölhetetlen nyomot hagyott. — Ama korszak tündöklő fénye áttör a mult ködén a jövőbe s tanúságot tesz arról, hogy a természet rendje meg nem változik, — hogy e nemzet a hosszú életküzdalem alatt meg nem gyengült, de megizmosult, — hogy az ősapák glóriáját nem tagadják meg törpe unokák, mert „csak sást nemzenek a sasok s nem szül gyáva nyulat Nubia párducza!” Az a két év tanúságot tesz arról, hogy idegenek önkénye nem képes kiölni egy nép gyermekeiből azt, mit az anyatejjel szívtak magukba s a mi az édes anya bölcsődalával lopózott a szívébe.

Ne mondjátok, hogy e korszak csodás volt. Nem történt abban semmi csoda. — Az, hogy a gyermekből férfi lett, az erőtlén aggból lelkesült ifju; — az, hogy egy maroknyi nép diadalt aratott egy nagy tömeg felett; — az, hogy a megújított idő egy sereg félistent állított elő: nem mondható csodának. A hazaszeretet szent igéjének természetes hatása volt ez. Ez állításunk igazságát bizonyítja a történelem. Hellász független fia nem tartotta csodának a persa óriás elbukását, mert azt ostor vezette küzdelemre egy oly néppel szemben, melynek ajkán az ellebben imában a haza szent neve volt foglalva.

A mi önvédelmi harcunk nem 1848-ban vette kezdetét. Megkezdődött az már akkor, mikor édes anyanyelvünk kiszorítva társadalmunk magasabb rétegeiből, csak népünk alsóbb osztályainál talált otthonra. (A szenvedés, a nyomoruság

kifejezésére alkalmas volt a magyarnyelv.) — A szellemnek néhány örök nevű harczoza mély fájdalommal látta, hogy nyelvünk mind kisebb-kisebb tért foglal el és e fájdalom munkára tüzelte őket. A nyelvújítási harc tüzéből anyanyelvünk megtisztulva kelt ki, visszakarta búbáját s alkalmas lett arra, hogy költőink — édesen hangzó, majd lelkesítő — eszközül használják fel a nemzet új életre ébresztésénél.

Aztán, hogy mi történt e század második tizedében, azt tudja minden magyar. A költészet muzsája meggyújtotta fátylóját s ennek ragyogó világánál a nemzet előre tört a munka, a haladás dicsőséges útján. A remény a szívekbe lopta édes balszámát, mely biztatón sugta lelkeinknek a szent ígéretet, hogy

„Még jöni kell, még jöni fog

Egy jobb kor, mely után

Buzgó imádság epedez

Százerek ajkán.”

És e jobb kor hajnala már-már derengeni kezdett. De a nemzet ellenségei soknak tartották e haladást s profan kezekkel akarták összezuzni azt, mit a nép boldogságáért sovárgó lelkek buzgó imádság mellett építettek!

Igy érkezett el 1848. tavasza. Egyik tavasz meghozta a másikat. A természet tavasza a — szabadságot. Februárban kiüt Párizsban a forradalom. Ennek árja végig hömpölyög Európán. Márczius 13-án kiüt Bécsben s 15-én már Pesten hullámszik a tömeg, örömtől és lelkesülestől dobogó szívvel hallgatva a „Talpra magyar“-t s szent áhitattal viszhangozva az esküt, — hogy „rabok tovább nem leszünk.”

Polgártársak! Midőn e napok történelmét olvassátok, legyen az ünnepnap nektek. A büszkeség könnyei nélkül nem lehet e napra visszamelekezni. E korszakban egy mythos elevenült meg, a maga óriás alakjaival, kiket a hir megkoszorozott s a kiket magasabb lényekké varázsolt a szabadság anyala. — E titáni harcznak zugó moraja visszaveri hangját még hosszú időkig,

mindig eszünkbe juttatva, hogy ezt a földet, mit a Kárpátok hegykoszoruja övez, szeretnünk kell, mert ez a föld az ősk szent vérével van megszerelve és megkeresztelve s mert ezen a földön kívül hazát mi sehol találni nem tudunk.

Ez a korszak volt nekünk az „idők teljessége”. Sajtószabadság, jogegyenlőség, teljes alkotmány s mindaz, mi biztosítéka lehet egy nemzet hosszú életének, e napok ajándéka volt. Ezért ünnep nekünk márczius 15-ike! — Ez a mi feltámadás-ünnepünk!

És aztán e szent imába belemorajlott az ágyuk bőmböleése, harezai paripák dobogása, fegyver csattogása. A viruló téreken vérrózsák kezdetek virítani, a légben a pacsirtaima mellett haldoklók sohaja száll az örök Isten trónja felé s a vérpárából dicsfénytől besugározva emelkedik ki a magyar. — Ez volt a tragoedia első fele.

És itt szívünk elszorul, tagjaink elszibadnak s fáj visszagondolnunk a többire. — A tragoedia magasztos hőse rövid, de kétségbeesett küzdelem után, majdnem halálra sebezve, megdermedten zuhant végig két világhatalom-típró lábai előtt s a harezai rivalgás helyett szíveket döbentő csend borult azokra a térekekre, melyeken a magyar dicsőség virágai virultak.

Elnémultak a csalogányok s ha itt-ott föl is zengett egy-egy dal, az is csak a mi összetört reményeinket, porba omlott álmainkat siratta meg. Elpihentek a hősök. — A kik azok között első voltak, azoknak nevét örökre megörzi a historia, a népek bibliája; azoknak nevét örökre megörzi szívünk, mert a martyrok emlékezetét még az idő sem tudja eltörölni.

Az ige, a mely a martyrok vérével volt megpecsételve, ma is él s ha ez vezet téged a haladás útján, drága nemzetem! akkor joggal követelheted az istenségtől a második ezredévet, mert érdemes vagy arra, — hogy élj s boldoggá és nagygyá légy!

Ez emlékezetes korszaknak is meg voltak a maga áldozatai. Egy néhányan ott alusszák örök

TÁRCZA.

A deákéletből.

(Legációválasztási historia.)

A deákemberre kevés van érdekesebb és élvezetesebb óra, mint mikor a sátoros ünnepek közeledtével legációválasztásra jelenik meg a seniori lakásban.

Természetes is, mert legációba mehetni, a deákra nagy dolog ám.

Bemutathatni egy buzgó nagyközönség előtt szóközi képességét; válogathatni az ebédre és estélyekre szóló meghívások között; három—négy napon keresztül ünnepelelt gavallér lehetni a község hölgykoszorúja előtt; hallgatni a hízogó megjegyzéseket, hogy ilyen legátus az egyházközségben még ez ideig aligha fordult meg; hogy különb szónok még a „tiszteltes ur“-nál is s ha a papi állomás ürességbe jön, „olyan nincs, hogy ne a legátus urat hozzuk papunknak” stb. — Ezen erkölcsi diadalogok mellé képzeljük még azt a néhány forintot készpénzben, mely az iszonyu pénztelenségben sanyalódó deák zsebeibe beszállásol. Mindazokat összevéve el lehet képzelni, hogy legációba mehetni a deákra nézve nagy dolog ám.

Van is tervezgetés, hozzászólás. — vannak érdekliegyenlítés kísérletek, még talán valamivel több az elégnél, mikor a legációválasztási időpont közeledik. Kik a megállapítva levő választási névjegyzék szerint első helyen választhatnak, biztonságuk érzetében nyugodtak.

Diplomatikus komolysággal rejtegetik elhatárolásukat; hogy melyik legációt fogják választani. — Nagy

lelki élvezettel hallgatják a kisebb tekintélyek sutogásait, hozzászólásait, hogy X. Y. ur melyik legációt választja bizonyosan s a megokolásokat, hogy miért választja azt, miért nem amaz?

Ezek a választási sorrendet s azt, hogy melyik legáció mennyit ereszt, figyelemben tartani érdemesnek csak addig tartják, míg az által személyiségök érdekelve van.

Nem így ám a kisebb tekintélyek.

Ezek rendszeren tudják az elsőtől az utolsóig, hogy melyik legáció mennyit hoz be. Iras nélkül elő tudják számlálni, hogy a választójogosultak minő egymásutánban következnek választásra.

Hogy a legátus a legációjával meg ne lett volna elégedve, arra eset még ez ideig aligha fordult elő. — Ellenkezőleg, mindenik tud felhozni valami bizonyítékot a mellett, hogy nincs több olyan legáció, mint az, a melyekben ő legközelebből volt.

Egyik több pénz birt a hivatól összeszedni, mint közvetlen előde; a másiknak házi bárendezési törekvései hozták meg a fényes eredményt; a harmadiknak szívében ejtetett valami olyan természetű seb, melynek sajtása az ifju emberre oly kellemes, boldogító. Ezek s más ezekhez hasonló körülmények emlékeztetéssé és becsessé szokták tenni a deákra a legációt, melyben megfordult; annyira, hogy egyhamar nehezen ismeri el azt, miként jobb legáció lenne, mint milyen az, melyben közelebből volt ünnepi kiküldött.

A választási névjegyzék szerinti sorozattal is megszokott elégedve lenni a deák.

Meg van elégedve először azért, mert tudja, hogy azon változatni nem áll hatalmában; másodsor azért, mert biztos benne, hogy a következő évben az idősbbek

távozása folytán, neve a választói névjegyzékben kedvező viszonyok között, egy jó arasszal, kevésbé kedvező viszonyok között is 5—10 ujnival előbb rakkol s akkor majd neki is részébe jutand a boldogító alkalom, hogy mások előtt választhasson s a lelki élvezet, hogy a választási sorrend szerint utána következöket s a vékonyabban jövedelmező legációkat kontemnálja.

Még az olyan ujoncz deáknak is türehető a helyzete, ki kora rangja miatt legációhoz meg nem juthat. Meg van leglább a reménye, hogy ilyenhez jut már a legközelebbi évben, vagy ha még ekkor sem, az ezután következőben, de bizonyosan jut.

Legszomorubb azon tanuló ifjak helyzete, kik még a reménytől is meg vannak fosztva, hogy valaha legációba mehessenek.

Ilyen helyzetben vannak az enyedi kollegiumban fennálló tanítóképezésben tanuló ifjak.

Ezeknek a választási sorrend szerint sohasem jut legáció, mert rangban még a legifjabb deákok is előttük állanak, már pedig eme dologban a rang viszi a főszerepet s csak nagy ritkán a protekezio.

Ezen az elszomorító helyzetet kisértette meg javítani, a hatvanas évek első felének egyik évében A—i János tanítóképezdei ifju.

A tanítóképezde növendékei azon időkben szakállasabb legények voltak, mint a mostaniak. — Akárhányan a deáki osztályból léptek át a tanítóképezésbe. Akadt köztök olyan is nem egy, kiknek vállaira 25—30. életév terhe nehezkedett. — Nagyrészüket baráti viszony fűzte az azon korbéli theologus deákokhoz.

A jól megszokott tanítóképezdei ifjak csoportjához tartozott A—i barátauk is, egy jól megteremt,

...ulásával erre al...
...lési programunk...
...mliteni szerenesénk...
...reménye az érdek...
...gatásán nyugszik...
...en n létesítését kez...
...ésileg a lehetőségig...
...mind-nt el fog kö...
...ékainak és törekvé...
...elt körök közremű...

...eményei céljuknak...
...lóban hasznára vál...
...az egyes termelési...
...pviselvé legyenek...
...kiállítás termelési...
...enneltozva az érde...
...litásban kitűnő ke...
...enni s erre vonat...
...olirt igazgatóságot...
...mielőbbi beküldése...
...i termékek állandó...
...dekozunk megnyitni...
...sarnokában.

Németh Imre,

igazgató.

KÖZSÉG:

LY

K BERTALAN

JÁNOS

S.

...ztár részvénye...
...hó 15-én dél...
...helyiségében tar...

ülésre

...entése az 1886...
...réről...
...entése, valamint...
...tisztá nyereség...
...es előterjesztés,

...3 évre...
...asztása 2 évre...
...asztása 1 évre...
...végett, kéretnek...
...et a közgyűlés...
...hivatalba beadni

...ár hó 28-án...
...akarcékpénztár...
...sága.

nyvek,

endek.

szak-

...ntá-

...legol-

...szokból

olva-

s áron

KÖNYVKÖLTÉSÉRT

almukat az aradi temetőben, kiknek sírját a nemzet kegyelete minden évben megkoszoruzza. A legnagyobb alak éi, távol a haza imádott földjétől, önkéntes száműzetésben, örökös szemekkel figyelve a nemzet életfolyását.

A tavasz enyhe szellője végig fut a sírok felett, susogásába belevegyül egy hang, mely mindig csak annyit mond: „A holtaknak dicső álmom, esendes nyugalom; az élőknek boldogság és a bűnösnek bocsánat! . . .”

Szabó Jenő.

Az Erdélyi Pince-Egyletről.

— Jelentés a nagyenyedi Bethlen-főiskola előjáróságához. —

Az Erdélyi Pince-Egyletben, mely mint kereskedelmi részvénytársaság 16 évig állott fenn, kollégiumunk 70 darab 200 forintos — összesen 14,000 frt névértékű részvényével van érdekelve. A mélt. előjáróság megbízásából, mint azon részvények képviselője, több ízben tévén már megfelelő lépéseket: szükségesnek itélem ez alkalommal az ügy mai állásáról tüzetes jelentést terjeszteni elő.

Az egylet, 1886. nov. 15-iki közgyűlésében, elhatározta a feloszlást és önkéntes felszámolást. Miért kellett e határozatot hozni? Azért, mert a részvénytőke 15 éven át alig több, mint 1 1/2 % átlagos jövedelmet hajtott; az utóbbi években pedig ismételt veszteségek mutatkoztak, melyek, a mennyiben az évi üzleti mérlegek után köz tudomásuak, nem nagyobb ugyan; de a mennyiben bizonyos követelések irreális volta, (mint ez az igazgató választmány 1886. nov. 15-iki előterjesztéséből kiderült) az évi mérlegek rendjén az intézők által a részvényesek elől — nézetem szerint a kereskedelmi törvény büntető határozataiba is ütközőleg — rendszeresen eltitkoltatott: annyiban a szenvedett veszteségek, bár még ma is ismeretlen mennyiségűek, de tetemesek. Ily körülmények közt a feloszlás és felszámolás állott a részvényesek anyagi érdekében s magam is, kollégiumunk képviselőjéül, erre adtam szavazatomat.

Az 1886-iki XVI. üzleti évről, valamint a felszámolással megbízott igazgató választmányának eddigi működéséről semmi törvényesen hiteles adatunk nincs. De kitérő irányban történtek bizonyos — egyébként köztudomású lépések, melyek kollégiumunkat, is mint részvénytulajdonost, közvetlenül érdeklik.

(Megjegyzem itt, hogy kollégiumunkon kívül még csak egy erkölcsi testület, de éppen az E. M. K. E. van, talán 26 részvényessel, 5200 frt névértékben, hasonló módon érdekelve. A többi részvényesek mind magánosok, a kik az üzleti esélyekhez, szükség szerint, gyors, diszert és háládatos módon, belátásuknak s kínálkozó mellékélnőknek megfelelően, alkalmazkodhatnak.)

A pince-egylet igazgató választmánya által megalkotott felszámoló bizottság f. évi február 8-án megalakult, február 15-ére, a mikor egy kereskedelmi szövetkezeti alakítás tárgyalatát, a mely szövetkezetet a feloszló egylet összes vagyonát megvásárolni vállalkozták. E meghívóra reflectálnunk nem állott kollégiumunk érdekében.

*) Olvasóink közt a pince-egyletnek számos részvényese van, kiknek a 70 részvényessel sújtott Bethlen-kollégium előjáróságához szóló ezen jelentés közlése némi szolgálatot tehet. Szerk.

kisé magas, barna férfi, nem kedélynélküli, becületos, jó pajtás.

Gyengéje volt, hogy magát kiváló szónoknak tartotta, holott teljességgel nem volt az. — A hang nem hiányzott. Olyan erőteljes bariton hanggal bírt, milyennél különbül az enyedi kollégiumban, azon időkben tanuló ifjak közül aligha rendelkezett valaki; hanem a mi kelékek e mellett még szükségesek, hogy valaki jó szónok lehessen, az A-inál egytől-egyig hiányzott.

Elégge gyöngédtelemek voltunk, kik akkor az ifjuság soraiban a nagyobb tekintélyek valának, hogy A-i barátunknak ezen gyengéjét tréfás mulatozásainkra olykor-olykor felhasználtuk.

Mikor esti kapuzás után egyik, vagy másik korifeus szobájában pipaszóra összegyűltünk, vele szemben nem egyszer vittük véghez azt a gyöngédtelemiséget, hogy öt társaságunkba hívtuk meg, megszavaltattuk s aztán agyon dicsértük. Sz. Miklós vén theologus és primárius ilyenkor odáig is elment, hogy A-it Demostheneshez és Ciceroéhoz is hasonlította. Véghezvitte pedig ezt komoly képpel.

Sz. Miklós barátunknak eme merész tulhajtását természetesen mindannyiszor okosan és tapintatosan helyre kellett igazítanunk, ha azt akartuk, miként A-i a málicziát észre ne vegye s rá ne jöjjön, hogy mi az ő drága jóbarátai vele gyöngédtelem tréfát üzünk, mely elsimítási törekvésünk némi fejtorésbe került, de különösen nagy birkozásunkba nevetési hajlamunkkal szemben, hogy az rajtunk erőt ne vegyen s egész erővel ki ne törjön, mi nek megtörténnie egyáltalán nem volt szabad.

Szerencsétlen ötlet volt intézetünknek, mint erkölcsi testületnek egy ily természetű kereskedelmi vállalat részesevé lennie a multban; még szerencsétlenebb dolog volna a tapasztalaton nem okulnia jövőre.

Azonban február 11-én Eöry Tivadar ur, a pince-egylet titkára alulírt hivatali helyiségében személyesen felkeresvén, azon nyilatkozatot tette, hogy hajlandó volna kollégiumunk részvényeit is névértékük 40%-áért megvásárolni. Azon esetben, ha intézetünk ez ajánlatot el nem fogadná, tanácsolja, hogy lépjen be az alakuló szövetkezetbe: ezen az uton legbiztosabban juthat hozzá tőkájének megmenthető részéhez.

Beszéltém ügyvédünkkel. Ennek eredményeül, az idő rövidsége miatt külön megbízatás nélkül is, felmentem a február 15-iki értekezletre.

Az új egylet, mint kereskedelmi szövetkezet, az „Erdélyi Pince-Egylet” czim (e l d n y ö k e t i g é r ő) megtartásával, tényleg megalakult. Az alakulást a feloszló egylet felszámoló bizottsága kezdeményezte és vezette; alapszabály javaslatul is, minden reflexio nélkül a feloszló egylet alapszabályait terjesztette elő, a szövetkezeti jellemnek megfelelő változtatásokon kívül egy pár oly módosítással, melyek nézetem szerint, nem hogy mérsékelnék, sőt fokozták a betéti vagyon kockázatát.

A feloszló egyletnek ugyanis egyik fő baja kétségkívül az volt, hogy az ügyek intézésének felelőssége nagyon megosztott. Ez a megosztott felelősség is részben oly tisztelt nevű egyének vállára neheztelt, a kik — akarva, nem akarva — tekintélyükkel s egészen más téreken szerzett érdemeik tiszteletet parancsoló voltával fedezték — diszert időzettel élek — „a mulasztásokat és hibás intézkedéseket”, a „valódi kereskedelmi szellem s különösen a szakszerű kereskedelmi vezetés hiányát”, „a dilettantismus jellegét”. Valóban az összes részvényesek — mint részvényesek — érdekeinek szolgáló kereskedelmi szellem a feloszló egyletben mindig hiányzott, de minthogy azt tisztelt nevek és lovagias érzület a magok módja szerint pótolták: a helyzetet változtatni nem lehetett. Így jutott az egylet a mostani kibontakozásnak nem éppen legegyszerűbb útjára: az eddigi bajok s a belőlök származott vagyon-devalvatio leplezéseül, szövetkezeté alakulásra.

A február 15-én megalakult szövetkezet fenntartotta alapszabályaiban az igazgató választmány és felügyelő bizottság tagjainak régi számát (9+5 = 14). Meg is választotta, ha nem tévedek, kettő-három kivételével, ugyanazon egyéneket. E részben tehát a szövetkezet jövője, felelősség útján, semmivel sincs jobban biztosítva, mint volt a feloszló egylet-sorsa.

Történt azonban bizonyos gondoskodás arról, hogy az új szövetkezet ne nélkülözze a „valódi kereskedelmi szellemet”. Az igazgatóság a maga kebeléből, vagy azon kívülről, négy szak-igazgatót választ, a kik az igazgatóságnak tartoznak felelősséggel. Az eddigi közvetlen felelősség helyett tehát, melylyel az igazg. választmány a részvényesek közgyűlésének — szabály szerint — tartozott, most bizonyos közvetett, tehát az eddiginél is inkább megosztó felelősség lép életbe.

Fődolag azonban, hogy a négy szak-igazgató egyike, a „mercantil-igazgató”, előleges kikötés szerint Roth Stephan Andreas ur, hamburgi borkereskedő lesz, ki eddig 100 részvényt vásárolt össze s ennyivel lépett be a szövetkezetbe s részére az alapszabályok a lehető tisztá nyeremény 15%-át biztosítják.

A szövetkezet jövője tehát mindenesetre a Roth ur vállalkozásán is sarkallik. Kénytelen vagyok itt a lehető esélyeket mérlegelni.

Ha Roth ur kizárólag a szövetkezet szolgálatára vállalkozik s kizárólag az E. P. E. erdélyi boraival fogja Hamburgban, Brémában, Lübeckben, Londonban, Edinburgban és Birminghamban berendezett csarnokait ellátani: akkor lehetséges, hogy érdekében áll saját betéti tőkájének osztalékát s a maga 15%-os jutalékát is mentől inkább fokoznia; de minthogy a mit szövetkezeti osztalékban, meg jutalékban velünk veszít, azt a saját borárncsarnokaiban, mint ismét-eladó, osztatlanul nyerheti meg; annál fogva Roth ur a szövetkezetnek inkább nagy fogalmat, mint biztos hasznot szerezni lesz hivatva.

Ez azonban még a kedvezőbb eset.

Mert ha Roth ur fenntartja magának, hogy mercantil-igazgatói állásától eltekintve, erdélyi borokat bárkitől is vásárolhasson s azokat az E. P. E. (régí) czéggel vonzóvá tett csarnokaiban forgalomba hozhassa: akkor bizonyos, hogy nem Roth ur fogja szolgálni a szövetkezetet, hanem a szövetkezet fogja szolgálni Roth urat s illetőleg a vele díre c t összeköttetésben álló termelőket és bor-üzéreket, a kik, ha veszteséggel tartják is fenn a szövetkezetet, annál többet nyerhetnek a szövetkezet pusztá létezése segítségével külön üzleteik révén. Károsulnak csupán azok, kik osztalékért lépnek a szövetkezetbe.

Igénytelen nézetem szerint az E. P. E., mint szövetkezet mostani alakulásának más reális czélja nem lehet, mint az, hogy a feloszló egylet neve, összeköttetései s ezerekbe került kiállításai érmein alapuló renomméja fogalmilag fenntartassanak oly termelők és magán-üzérek javára, kik e czég oldala mellett, kellő alkalmazkodással tetemes nyereséghez juthatnak. A szövetkezet létele a belépőknek nem mint ilyeneknek, hanem mint az összeköttetések felhasználó termelőknek s bor-üzéreknek állhat érdekében. Kollégiumunk belépése tehát — s éppoly tetemes tőkével — teljesen indokolatlan és valóban kockázatos dolog volna.

Mire kell tehát előjárásunknak törekednie? Arra, hogy a feloszló egylet vagyona, mindenekelett pedig czége, neve, renomméja az új szövetkezet által mennél méltányosabb áron vásároltassék meg; hogy így kollégiumunk is, részvényei arányában mentől kedvezőbben elégitessék ki. Ha ez a hozandó közgyűlési határozatok által nem volna elérhető, akkor az egész ügynek törvénykezési tere terelése marad teendőül.

A helyzet ezen képét felfogásom szerint előadván, jisztelettel vagyok a mélt. előjáróság kész szolgálja Nagyenyeden, 1887. márczius 2.

Váro Ferencz.

LEVELEZÉS.

Nagykanizsa, márczius 9.

— Bőjti böleselkedés. Kilitás az idej termésre. —

Mikor már a szerény kis ibolya is kidugja fejét a bokrok megül, mikor már a természet is bontakozni kezd téli álmából: ideje az emberfiának, ha mindjárt Kanizsán lakik is, — hogy levette a bolondos mezét, melylyel végig járta a farsangot, vegye fel a böleselkedéshez illő romai togát s komolyan, éret ésszel fogjon a munkához ebben a szomorú bőjti napokban.

A farsangi idény alatt meglaposodott tárczák kezdik

igy tovább, tekintet nélkül arra, hogy theologus-e, vagy tanítóképezdei növendék és hányad éves.

Tetszett ez az elv A-i barátunknak nagyon.

Azután megállapodtunk abban, hogy a próbaszónoklat sorát nyissa meg A-i minél előbb, hogy az időből ki ne fogjunk.

Teljes készséggel ajánlkozott rá.

*

Márcziusi verőfényes délután volt. Egy szereda nap. Az ifjuság nagyrésze, az elemi osztályoktól fel a filozofusokig, künn kergette a labdát a kollégium felszáradott, terjedelmes udvarán.

Egy pár száz lelket számláló vidor sereg nyüzsgött ott, mintegy az anyakaszól kiszállott méhraj, messzire elható vidám zajjal köszöntvén a márcziusi szép napverőfényében a közelgő kikelet hírnökét.

Mi valami 20-an theologus deákok nem csatlakoztunk a szabadban mulatozó csoportjához, hanem a helyett A-i barátunk próbaszónoklatának meghallgatására és meg bírálására egyik ujkollégiumi szobába gyűltünk össze.

Szónoki emelvényül a vén publikát tettük ki s azt megszokott helyéről az utcára nyíló két ablak közé helyeztük el. — Azután a ládából és székekből ülésorokat rögtönözttünk a szoba közepén, a berendezett szónoki emelvényre szemben s azokon a szónok meghallgatása végett egész komolysággal helyet foglaltunk.

Az elhelyezkedés megtörténte után, egy szék segítségével fellép a rögtönzött szövekre A-i barátunk — s olvasni kezd egy imát „Szikszai”-ból annyira erőteljes

visszanyerni felhagyni az igazgatóinak

tolt váltók ny

Legjobb

fél éves dijno

sang alatt je

kéjével s ipáj

már-már az o

Vagy ho

a farsang lefo

napig vizsgál

az a mi van?

Ilyen b

hamar eltelt,

lamit.

Szakértő

eredménye ve

tavaszi idő je

irodában! E

egy karossze

levő zsidósa

magam fajta

Boszant

csak el kell

Vakmer

akarnak fog

harmat tartó

Mutatt

napi számát

mily jövedel

igy szólott:

frtot, így az

jön ki itt, m

embernek va

Hadd

— E

másra pály

ezius hó

hivatalos

jában fog

— Az

egylet foly

ros székhely

évi rendes

testületileg

régi város

népelyen, -

helyett, va

tól számos

retnek. Az

nak — Na

tléséből. V

— A

theologia-a

városház

népelyt re

nagyenyed

szavalja B

hangon, h

Mi az imá

főrevalónka

szokás —

hangon el

A m

P. I

deák, a vé

kező neve

Biztattuk.

kasan, ne

minden e

irányuló

Nevetési

hatalmas

Ez

Min

venített u

barátunk

perczben

a próbasz

Nev

ifjakat is

Ezz

reménye,

minden e

végleg e

hol ezen

viesszanyerni régi tömörségüket, a kereskedők kezdenek felhagyni az egészséges kézdörzsölgetéssel s a bankok igazgatóinak óriási munkát ad a lejárt, de még nem óvatolt váltók nyilvántartása.

Legjobban járt az a kis járásbírói irnok, ki 7-éd fél éves díjok volt már s kineveztetvén irnokká a farsang alatt jegyet váltott s lakodalmat ülte bájos Irénkéjével s ipája mennyasszonyi hozomány fejében kifizette már-már az ovatolás szélén álló váltóit!

Vagy hogy tovább menjek: az a kántor-tanító, ki a farsang lefolyta után párbaj-vétség miatt kénytelen 8 napig vizsgálódni Vácot, ha vajjon van-e ott csakugyan az, a mi van?

Ilyen bolondos az egész farsang, de örülök, hogy hamar eltelt, mert még én is löttem volna benne valamit.

Szakértők után: az idén mindenféle munkának jó eredménye várható. A hó már elment s oly szép napos tavaszi idő jár, hogy az embert majd a guta üti meg az irodában! Hát még ha kinéz az utca szegletére hol egy karosszéken déltől estig egy tulságosan jó husban levő zsidóasszony szítja a fris levegőt, legalább is tiz magam fajta fiu helyett.

Boszantó pazarlás, de hát, az Isten eltűri, én is csak el kell túrjem.

Vakmerőbb gazdák már a szőlőmetszéshez is hozzá akarnak fogni s csak a reggelenként meg-megújuló hó harmat tartóztatja buzgóságukat.

Mutattam egy pár embernek a „Közérdek“ vasárnapi számát, hogy az E. M. K. E. javára rendezett bál, mily jövedelemmel járt. Csodálkoztak rajta nagyon s egyik így szólott: „Elöl van öt báró, gróf s az fizet 100—100 frtot, így aztán könnyen kijön az 1100 frt, de hogy jön ki itt, mikor s hol 100 frt előfizetés többletben 100 embernek van része!“

Hadd szóljon az a postakürt: mehettttt!
Emmanuel Győző.

VEGYES HIREK.

— **Értesítés.** A népfelkelési tisztí állomásra pályázni ohajtók jelentkezése, folyó márczius hó 12., 13., 14., 15. és 16-án a délelőtti hivatalos órákon Nagyenyed város tanácsi irodájában fogadtatik el.

— **Az alsófehérmegyei 1848—9-beli honvéd-egylet** folyó hó 15-én délután 3 órakor Nagyenyed város székelyén, az új tanácsház dísztermében tartja meg évi rendes közgyűlését s ugyanaz nap délelőtti 10 órakor testületileg vesz részt a Bethlen-főiskola ifjúsága által, a régi városház nagytermében megüendő nemzeti emlékünnepeleyn. — a mult évi sorrend szerint. Minélfogva a helyett, vagy megyénk községeiben lakó bajtársak — mentől számosabb személyes megjelenésre tisztelettel felkértenek. Az alsófehérmegyei honvéd-egylet választmányának — Nagyenyeden, 1887. márczius hó 6-án tartott üléséből. Vajna a Ádám jegyző.

— **Az ev. ref. Bethlen-főiskolával** kapcsolatos theologia-akadémia ifjúsága márczius hó 15-én, a régi városház nagytermében délelőtti 10 órakor hazafias ünnepélyt rendez, a következő sorrendel: 1. Nyitány, a nagyenyedi első népzeneke által. 2. „Talpra magyar“, szavalja Bartha Lajos II. é. th. 3. Alkalmi beszéd, tartja

hangon, hogy földobunk közel állott a megrepedéshez. Mi az imára felállottunk, a mint ilik s kézügyben levő főrevalónkat, — mint falun némely helyen még mindig szokás — szánk elébe alkalmazva, jól hallható suttagó hangon elkezdtek az imát utánmondani.

A multság nem tartott hosszasan. P. K. barátunk, egyik nagytekintélyű theologus deák, a végtelenül komikus jelenet láttára előtörni igyekedő nevetési hajlamával csakhamar kemény birkokra kél. Biztattuk, könyökünkkel löktük, hogy csak birkózzék derekasan, ne hogy szegyént hozzon reánk. De P. K.-nak minden erőfeszítése — s nekünk a jó rend fenntartására irányuló minden törekvésünk — hasztalannak bizonyult. Nevetési hajlama már az ima derekán erőt vett rajta s hatalmas hahotában tört ki.

Ez a hahota előidézte a katasztrófát. Mint a gyúanyagban lobbot vetett és szél által elevenített tűz harapódzik, úgy harapódzott át ránk P. K. barátunk hahotája. — Megdumáztuk őt jól, de a másik perczben már menekültünk, ki a merre látott, ott hagyva a próbaszónokot a faképnél.

Nevetésünk magával ragadta az udvaron lapdázó ifjakat is s így a dolog vége egy óriási hahota lett.

Ezzel a szónoki próbának vége szakadt. — A-i reménye, hogy legációba mehet, füstbe ment. Maradt minden a régi állapotban, de A-i barátunk bizalmát végleg elvesztettük s sietett menekülni a kollegiumból, hol ezen eset után maradása többé nem igen lehetett.

—1.

Csomor István IV. é. th. 4. Enek, a nagyenyedi theol. dalkar által. 5. „Márczius 15-én“, (Indaly Gyulától) szavalja Szabó Jenő. 6. „Rákóczy induló“, a Bethlen-főiskola zenekara által; melyre Nagyenyed város nemes közönségét hazafias tisztelettel meghívja a rendező bizottság nevében: Csomor István, theologiai elnök; Elekes László, ifjúsági elnök.

— **A nagyenyedi polgáriskolai tanítói kara** 1887. márcz. 19-é, a „Gáspár-alap“ javára változatos programmu tánczezel egybekötött koncertet rendez.

— **Új vasúti híd** lett feltéve f. hó 10-án az enyedi patakon volt régi fahíd helyett, mely vasszerkezettel és 750.000 kilogramm súlylyal bír, mintegy 35.000 frtba került. A teherpróba 3 lokomotivval történt meg, teljesen jó eredménnyel.

— **Hymen.** Péter Antal lőrinczrévei ev. ref. ifju pap folyó hó 12-én tartotta eljegyzését Lőrincz Berta kisasszonnyal Lőrincz Károly helybeli polgártársunk kedves leányával. Kísérje szerencsekívánatuk lépésüket.

— **A sorozás** megyénk alvinczi és kisenyedi jársaiban igen kedvező eredménnyel végződött. A kirótt hadjárulékon felül a honvédség is nagyszámu üjenczet sorozott be, kik egytől-egyig jól fejlett, hibátlan, erőteljes legények. A sorozás alatti rend kifogástalan volt s a kedvező benyomást csak az zavarta, hogy néhány a kisenyedi járáshoz tartozó üjencze a letartóztatási helyiség butorzatát összezsuzta, néhány sétány fát megcsontított s hazavonul-tában a szászsebesi országuton néhány utast bántalmazott.

— **Áthelyezés.** A helybeli kir. adófelügyelőséghez az eltávozott Jancsó Lajos helyére Hosszu Emil neveztet-tet ki másodosztályu fogalmazónak.

— **Új teler.** Nagyenyed város pénztára a szesz- és pálinka-mérési jogositványból származó jövedelem után 1077 frt adóval lett megterhelve, annak dacára, hogy a tanács felebbezésében kimutatta, hogy ezen jövedelem közoktatási s más jótékonycélokra fordítottat.

KÖZGAZDASÁG.

A magyar gazdák jégbiztosítási szövetsége.

— Felhívás a magyar gazdaközönséghez! —

Alőlirottak, mint az Első magyar általános biztosító-társaság által alakított jégbiztosítási szövetség felügyelő és vizsgáló bizottságának tagjai, mai napon Budapesten összejevén, megalakulásunkat határozatilag kimondottuk, a felügyelő és vizsgáló bizottságnak kiegészítését, az eddig követett választási mód szerint, ápril havára halasztván azon okból, hogy az időközben belépendő szövetségi tagokra és az eddig még nem képviselt vármegyékre is fordítathassék tekintet.

Meggyőződést szerezvén magunknak az eddig már tényleg belépett szövetségi tagok számáról és az általuk lekötött évi díjbevételről, ezt oly tekintélyes alapnak találtuk, hogy a szövetség fennállását teljesen biztosított-nak nyilváníthatjuk.

A törzsbevallásban foglalt feltételeken kívül, az Első magy. általános biztosító-társaság részéről, még több fontos előnyök bizosítottak a szövetségi tagoknak, melyek közül felemlítjük első sorban a szövetkezet autonómijára vonatkozó üdvös intézkedést; továbbá a társaságnak fizetendő 5% igazgatási díjnak a 2-ik és 3-ik millió forint díjbevételnél 1—1%-kal történt leszállítását; a szövetség és a társaság közt netalán felmerülhető vitás kérdésekre nézve egy választott bíróság alakítását; és a költségek felosztásánál az új életbiztosítási díjak aránylagos felvételét.

Mindezen újabb feltételek egy társaság és a szövet-ségi felügyelő és vizsgáló bizottság közt létrehozandó külön írásbeli megállapodásban fognak foglaltatni.

Most miután egy a magyar gazdák jégbiztosítási szövetsége, mint annak felügyelő és vizsgáló bizottsága megalakultnak mondatott ki, még inkább érdekben fesszik, minden szövetségi tagnak, hogy rokonát, barátját, szomszédjait, ismerőseit a szövetségbe való belépésre kérje fel és ösztönözze; mert minél nagyobb kiterjedést veend a jégbiztosítás, annál biztosabb annak felvirágzása, annál nagyobbakká válnak a minden egyes tagra háramló előnyök. Azon újabb kedvezmények; melyeket jelezünk, nagyobb ösztönzésül szolgálhatnak mindazokra, kik még eddig tartózkodtak a belépéstől.

Felhívjuk tisztelt gazdatársainkat, hogy most a tavasz közeledtével sorakozzanak mellénk, lépjenek be a jégbiztosítási szövetségbe, mely a magyar gazdák érdekeinek minden tekintetben megfelel. Álljunk saját lábainkra és kövessük azon közmondást, hogy: „Segíts magadon, az Isten is megsegít!“

Most már egy önálló testület képezünk, magunk intézzük ügyeinket, autonómiát biztosítottunk magunknak és oly támaszunk van az első magyar általános biztosító-társaságban, mely szilárd anyagi állásán kívül a magyar gazdaközönség érdekeit hazafias szellemben viseli szívében.

Legyen tehát minden szövetségi tag apostola, terjesztője a szövetségi eszmének, járuljon hozzá mindenki annak terjesztéséhez és nagyobbitásához, hogy azon czél, mely megalakításánál indokál szolgálta t. i. a jégbiztosítási díj fokozatos leszállítása minél előbb és minél nagyobb mértékben általánosan elérthessék.

Budapesten, az 1887. február hó 28-án tartott fel-ügyelő és vizsgáló bizottság üléséből.

A magyar gazdák jégbiztosítási szövetségének fel-ügyelő és vizsgáló bizottsága.

Gróf Jankovich László elnök. Melczér Gyula alelnök. Ányos László, Bittó Béni, ifj. Bleuer Lajos, Forster Géza, Herényi Gothárd Sándor, báró Gerliczy Ferencz, Jeszenszky Béla, Márfy Emil, Manoilovits Gliza, Nádosy Kálmán, Neumann Frigyes, Pally Ferencz, Pscherer József, Skublits Jenő, Simay Ede, herczeg Thuru-Taxis Egon, Vasárhelyi László.

A fenn említett urakon kívül még a következő szövetségi tagok fogadták el a rájuk esett választást a fel-ügyelő és vizsgáló bizottságba, kik azonban a gyűlésen részt venni akadályozva voltak és pedig: Jászay Jenő, öttömösi Magyar Imre, Molnár István, Muacsevics Vaso, Bonyhádi Perczel József, Vermes Mihály, Viczmány Ödön, gróf Wenckheim Frigyes, Zeyk Gábor.

Zeyk Gábor.

Háziasszonyaink figyelmébe.

Ha két háziasszony találkozik, biztosra lehet venni, hogy vagy toillettekről, vagy a háztartásról, a főzésről, vagy nyalánságokról beszélnek. Természetes, hogy magam sem teszek kivételt és pedig annál kevésbbé, mert magam is a magyar háziasszonyok czéhéhez tartozom és „egyleti hölgy“ vagyok. — Az ily diskursusoknál azt tapasztaltam, hogy a háziasszonyok nagyobb része azon panaszkodik, hogy nem tudnak oly süteményeket tortákat szóval nyalánságokat szerezni, vagy készíteni, melyek nem mindennapiak, hanem finomak, pikánsak, kelle-mesek és — a mi fődolog — sokáig tarthatók. A legtöbb otthon készülő, vagy a czukrászoknál kapható süteményeknek az a hibájok, hogy vagy nagyon közönségesek, vagy nagyon émelygősök, el nem tarthatók, vagy rövid idő alatt kókeménynyé válnak.

En ez irányban ohajtók tanácsesal szolgálni a tisztelt háziasszonyoknak és néhány oly süteményt, tortát és nyalánságot akarok ajánlani, melyek a legjobbak, aránylag a legolcsóbbak és azzal a kitünő tulajdonsággal bírnak, hogy 3—4 hóig eltarthatók.

Nem hiszem, hogy valaki jobb süteményt ohajtana vendégei elé tenni, mint a melyek ő felsége a királyné legmagasabb dícséretét kivitták, ki Pischinger Oszkár bécsi gyárosnak az általa készített „Pischinger-torta“ felett legmagasabb elismerését nyilváníttotta. E tortákat a bécsiek a világ legjobb tortáinak nevezik és ez elnevezést meg is érdemlik. — Izük rendkívül finom, könnyen eltarthatók és így nem csoda, hogy e tortákból másfél év óta körülbelül egy negyed millió küldetett szét és pedig nemcsak Ausztria-Magyarországba, hanem a külföldre, sőt Amerikába is. Egy ily torta ára nagyságához képest 1 frittól 2 frt 50 krig emelkedik.

Fölötte praktikus és kitünő peccizitások még a „Pischinger-fánkok“, — melyek reánk: háziasszonyokra nézve valóságos jótéteményt képeznek. A sok vesződség kellemetlenség, mely a fánkok készítésével jár, melyek még gyakran el is romlanak és el nem tarthatók, — ezental megszűnik. Legokosabb egyszerűen 100 Pischinger-fánkot rendelni 12 frittért, vagy 50-et 6 frittért és a legizletesebb süteményt kapják, mely akár 3 hóig is eltartható, a nélkül, hogy izet vesztessen, vagy elromlana.

Egy harmadik kitünő specialitást képeznek Pischingernek „Biscuits Superior“-jai. Ezek a legfinomabb thea-és borsütemények, csinos, zárható dobozokban 80 krtól 1 frittig, melyeket ő felsége a királyné szintén megdícsért. Nem hagyhatom meg felemlítés nélkül a Pischinger-féle „Specialitás raktárakat“ Becsben Kerntnerstrasse 42. és Taborstrasse 22. sz. alatt és ajánlom mindenkinek, a ki Becsbe utazik és barátja a finom sütemény különleges-segeknek, hogy e helyiségeket látogassa meg.

Nagy választékban találnak itt francia és angol biscuit-ot, — bor- és theasüteményt, kétszerüsteket és gyermek-tápszer-különlegességeket, a híres karlsbadi ostyákat, melyeket Pischingertől visznek Karlsbadba és onnan hozzák be, mint „karlsbadi“ ostyát, — továbbá az ugynevezett „Vafellicat“-tortákat, kitünő chokoládékat, olajtalanított Cacaoport, bombonokat, „Fandant“-okat, konfekteket, gyönyörű husvétü ajándékokat, husvétü, tojásokat, minden csak képzelhető alakban, selyemből, fából bomboniereket meglepő választékban stb.

Meg kell azonban jegyezmem, hogy Pischinger gyártmányait hamisítják és utánozzák is és pedig az áru rovasára. A tortáknál tehát csak az tekinthető valódinak, melyen a kereskedelmi törvényszék által bejegyzett — v ö r ö s védjegy látható. E gyártmányok sokféleségéről és előnyeiről legjobban meggyőződhetik az, a ki Pischinger gyárából (Bács Brigittenau) egy postacsomag min-tagyjüteményt rendel, mely 4 frittól feljebb kapható és a mely a czég gyártmányainak szép és gazdag gyüjtemé-nyét — tartalmazza és tartalmazza és árjegyzé-ket kér. Meg vagyok róla győződve, hogy azok a hölgyek, a kik e kísérletet megtették, a „süteménykérdés“ fontos (?) ügyében nem jönnek többé zavarba.

Halász Sarolta.

FELELŐS SZERKESZTŐSÉG:

DR. MAGYARI KÁROLY

SZILÁGYI FARKAS TÜRÖK BERTALAN

Kiadó-tulajdonos WOKÁL JÁNOS

Hirdetmény.

Az abrudbányai kir. járásbírósg közhírré teszi, hogy verespataki Ajtai Jánosnak a verespataki Gauri Alsó Varadesty bányatársulat elleni 230 frt 55 kr iránti ügyében a gyulafehérvári kir. törvényszék által 6460-886. sz. a. elrendelt árverés foganatosítására 1887. április hó 5. esetleg második határnapul 1887. május hó 6-ának délelőtt 10 órája tüzetik ki, mindenkor Verespatak községi irodájában.

Árverés tárgyát képezi a Gauri Alsó Varadesty bányatársulatnak a bányakönyv IV. kötete, II. rész, 445. és 446. lapjain bejegyzett „Dreifaltigkeit”, „Magdalena”, „Netti”, „Legman”, „Sever és Helen” bányahatárai, ezekben tartozó tárnák, őrház, kovásműhely, istálló, kölerakóhely és 2 drb esille.

Kikiáltási ár 640 frt, bántépénzül a kikiáltási ár 10% lehetendő. A közelebbi feltételek a verespataki községi irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A királyi járásbírósgtól.

Abrudbányán, 1887. február 28-án.

László József,
kir. aljbíró.

GEISZLER ÁGOSTON,

mű- és kereskedelmi kertész

Marosujváron.

Ezennel ajánlja a tisztelt vevő közönségnek a magas és koronás példányokban és pedig: tavaszi ültetés alkalmára, jó és nemes gyümölcs fajú oltványait, ugymint: alma és körtéit, Három éves nemesítések 100 drb 30 frt, 1

drb 35 kr; 4 éves nemesítések 100 drb 35 frt, 1 drb 40 kr; 6 éves gyümölcstermő fák 100 drb 40 frt, 1 drb 50 kr. Szép meg és eseresnyetermő fák darabja 30-40 krig, diófák nagy fajú gyümölcs darabja 30-40 krig, nagy fajta egres 10 drb 1 frt, 1 drb 12 kr; nagy fajta vereszölő 10 drb 1 frt, 1 drb 12 kr. Ugyazint ajánlom nemes és szép fajú rózsáit az iskolából, mint szemzett magas és törpe koronás 1. 2-3 éves nemesített minden fajokból. u. m.: thea, buorbon, noizet és remontant 100 drb 50-100 frtig, 1 drb 50 krtól 1 frtig; szomorú rózsák 3-4 mtr magas 1 drb 1 frt 50 kr, téli nemesítés az üvegházból minden fajokból 100 drb 40 frt, 1 darab 50 kr.

Bátorkodom a tisztelt vevő közönséget arra figyelmeztetni, hogy azok a rózsák az iskolából sokkal érdekesebbek, mint az üvegházból származók. — Továbbá ajánlom valódi és jó vetemény virág- és gazdasági magvaitat.

Burgundi, sárga oberndorfi répa egy kgr. 60 kr, jó luczernamag belföldi egy kilogr. 1 frt, magnakvaló burgonya, ugymint: 6 hetős rózsza, hobey, champignon, kék stockerauer, fehér elefánt, piros amerikai és 6 hetős kifli, minden burgonyának literje 80 kr; megjelenek elárúsítás végett a nagyenyedi, tordai, ludasi és marosujvári piacon heti vásárkor, akármiféle megrendelést, a legkisebbet is, posta útján szivesen küldök.

Egyszermind mindenféle virágnövény, ugy-

mint szönyegnek való; alternánthera 100 drb 4 frt, aserántus piros és sárga 100 drb 3 frt, cynerária maritima 100 drb 2 frt, pyretrum partenifoli 100 drb 2 frt, lobélia kék 100 drb 2 frt, pellargonía tarka levelű 10 drb 80 kr; begonia discolor 10 drb 80 kr, 1 drb 12 kr; begonia semperflorens 10 drb 80 kr, 1 drb 12 kr; vanillia sötétkék 10 drb 80 kr, 1 drb 12 kr; winea minor folis vári 10 drb 80 kr, 1 drb 12 kr; fuchsia teljes és szimpla 10 drb 80 kr, 1 drb 12 kr.

Hirdetmény.

Nagyenyed város tulajdonát képező

„NEMZETI SZÁLLODA”

folyó márczius hó 31-én délelőtt 10 órakor, a városház termében két — esetleg több évre nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni.

Feltételek a tanácsi irodában megtekinthetők.

Nagyenyed város tanácsából 1887. márczius 11-én.

Kovács Gyula,

polgármester.

1-3

A berendezés kedvező feltételek mellett megkapható.

540. szám.
1887.

Arlejtési hirdetmény.

Alsófehérmegye közigazgatási bizottsága folyó évi márczius hó 9-én tartott ülésében 168. szám alatt kelt határozatával, Alsófehérmegye területén fekvő törvényhatósági utakra a folyó évben szükséges fedanyag egy részének vállalati uton leendő beszerzését, az alább felsorolt költségösszegek erejéig u. m.

1. A Gyulafehérvár-zalathna-abrudbányai törvényhatósági ut 3-64. kilométer szakaszára szükséges 1600 két köbméter tartalmu, kavics és tiszta mész, kova, vagy trachyt törött kőhalom termelését és kijelölendő helyen raktározását 4562 frt 90 kr.

2. A hegyaljai törvényhatósági utra 600, — a Gyulafehérvár-balázsfalvi hadászati ut elágazásától a mihálczfalvi révig 225, ezen két utvonala összesen 825 két köbméter tartalmu kavicschalomnak termelését és a kijelölendő helyeken leendő raktározását 1577 frt 40 kr.

3. A Gyulafehérvár-balázsfalvi hadászati utnak a mihálczfalvi révtől kezdődő szakaszára szükséges 650 két köbméter tartalmu kavicschalom termelését és a mihálczfalvi révnél leendő raktározását 1242 frt 80 kr.

4. A Nagyenyed-torockói törvényhatósági utra szükséges 511 két köbméter tartalmu törött tiszta mészkőhalom termelését és raktározását 1192 frt 67 kr.

5. A Nagyenyed-csombord-háportoni utra szükséges 800 két köbméter tartalmu kavicschalom termelését és a csombordi határon leendő raktárba helyezését 1529 frt 60 kr.

6. A marosujvári járás több törvényhatósági utjaira szükséges 1506 két köbméter tartalmu kavicschalom termelését és egy részének vasuton a marosludasi állomáshoz leendő szállítást 6270 frt 57 kr költséggel engedélyezte.

A fenn megjelölt szállítások foganatosításának biztosítása czéljából az 1887-ik évi márczius hó 28-ik napjának délelőtt 10 órájára az alsófehérmegyei m. kir. állam építészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

Versenyezni ohajtok felhivatnak, hogy a fentebbi szállítások külön-külön, vagy az egésznek együttes elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bántépénzzel ellátott zárt ajánlataikat, — melynek boríték-címén határozottan megjelölendő, hogy az ajánlat, mely utszakaszra tétetik, — a kitűzött nap délelőtt 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Távirati, vagy oly ajánlatok, melyeknek boríték-címén az utszakasz, melyre az ajánlat tétetik, megjelölve nem lesz — nem fogadtatnak el.

A szóban forgó szállításokra vonatkozó költségvetések és részletes feltételek a nevezett m. kir. állam építészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban megtekinthetők.

Alsófehérmegyei kir. állam építészeti hivatalától.

Nagyenyeden, 1887. márczius 10-én.

Az alkalmatlan és ártalmas FOGKÓ

Dr. POPP J. G. cs. kir. udvari fogorvos hírneves növény fogpor használatát a legkönnyebb módon eltaláltatják.

E szer akként tisztítja a fogakat, hogy ennek mindennapi használata által nemesít az annyira terhes fogkó távolítatik el, hanem fehérségében, mint finomságában mindinkább gyarapodik.

Egy iskátulya ára 63 kr o. é. Harmincz éven át jönnek bizonyult

ANATHERIN SZÁJVIZ

Dr. POPP J. G.-től cs. kir. udv. fogorvos

— BECS, I. Bognergasse 2. — Gyökerező gyógyszer mindennemű fejfájás ellen. — ugyszintén a szájúreg és a foghús mindennemű betegsége ellen. Jónak bizonyult öblögető víz az idült torokbajoknál és Dyphteriténél, megkönnyíti a fogjívást a gyermekeknek és nélkülözhetlen az ásványvíz ivóknak. 1 nagy palack 1 frt 40 kr, 1 közép 1 frt, 1 kicsi 50 kr.

ANATHERIN FOGPASTAJA üvegszelecezekben 1 frt 22 krral, jónak bizonyult fogtisztító szer.

ILLATOS FOGPASTAJA. Rövid használat után vakító fehér fogak, a fogak természetes és műfogak ápolására és a fogfájás megszüntetésére, darabja 35 kr.

FOG ÓLMA igen gyakorlati s a legbiztosabb szer a lyukas fogaknak önölmozósására. Ára dobozonként 1 frt

a dr. Popp orvosi növényzappan

kitűnő pipere-szer, a söröz kűteg, a májfolt és szepöl ellen, a tiszta üde arcbőr előmozdítása és fenntartására, az atka, pörseus, tisztátalan arcbőr, kellesek ellen, darabja 30 krajczár.

A hamisított Anatherin szájviz — a vegyelemzés kimutatása szerint — az egészségre nézve ártalmas keverékekből van készítve, miért is annak vételétől óvakodjunk.

A t. közönség felkértekik világsosan Popp es. k.

udvari fogorvos-széle készítményeket kérti, s csak az olyakat fogadni el, melyek saját védjeggyel vannak ellátva. 2-

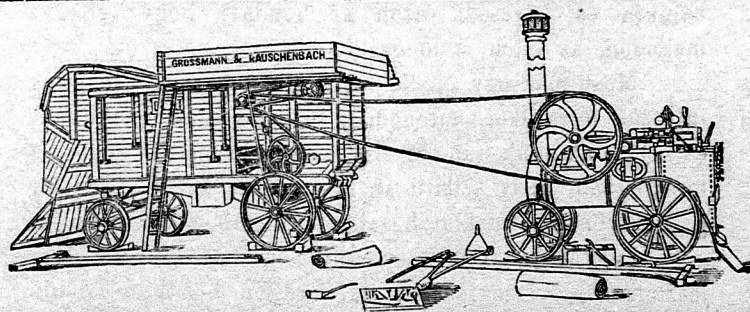
Bécsben, Budapestben és Innsbruckban több hamisíté és elarúsító újbol érzékeny pénzbüntetésre ítéltetett.

Kapható: Nagyenyeden Varró F. gyógy., Kovács J. gyógy., Marosujvárt Ersekújváry S. gyógy., Torockón Veress St. gyógy., Tövisen Slafkovics H. gyógy., Verespatakon Moldován L. gyógy., Abrudbányán R. metei Ig. gyógy., Gyéresen dr. Tomcsik J. gyógy., Felrinezen Kosa St. gyógy., Tordán Trajanovits G. gyógy., Velts S. gyógy., Wolf és fia G. gyógy., Feketehalom Rómer A. gyógy., Balázsfalván Schiessl K. gyógy., Zalathán Nagy K. gyógy., Radnót Seney K. gyógyezésznél

3¹/₂ lóerejű
GŐZMOZGONYOK
fa-, szén- és szalmatüzelésre
s legszilárdabb szerkezetű, könnyen
szállítható s új szerkezetű
GŐZCSÉPLŐGÉPEK
szeges dobbal, kettős tisztító művel, árpataklyászolóval és osztályozó hengerrel.
Ár 3150 frt és azon felül.
MUNKAKÉPESÉG
10 óra alatt 3000-6000 kéve
JÓTÁLLÁS.

Az 1885-iki
BUDAPESTI ÁLTALÁNOS
ORSZÁGOS KIÁLLÍTÁSON
NAGY DISZOKLEVÉL. 3-10

MAGYAR GŐZCSÉPLŐKÉSZLETEK
GROSSMANN és RAUSCHENBACH-tól
BUDAPESTEN.

GROSSMANN és RAUSCHENBACH
ELSŐ MAGYAR GAZDASÁGI GÉPGYÁRA
külső váci ut 7. BUDAPEST külső váci ut 7.

4, 6, 8 lóerejű
GŐZCSÉPLŐKÉSZLETEK
verőléces dobbal és vaskerettel,
legújabb, legszilárdabb szerkezet;
EKÉK, VETŐGÉPEK,
ROSTÁK, MALMOK,
MORZSOLÓK,
SZECSKA- ÉS RÉPÁVÁGÓK
és mindennemű más
MEZŐGAZDASÁGI
GÉPEK.

Budapestre felránduló vevők kizárólag
és egyenesen gyárunkba (5 percnyire
az osztr. államvasutótól) jönni kértnek.